

Bemærkninger til forslaget

Forslagsstillerne opfordrer regeringen til at afsøge eventuelle støttemuligheder, der kan hjælpe kulturinstitutioner og væsentlige kulturprojekter og -initiativer i den nuværende anspændte økonomiske situation, hvor private sponsorater ikke længere er tilstrækkelige som supplement til den offentlige støtte, og hvor et øget statsligt tilskud synes at kunne få afgørende betydning og afværge lukninger og væsentlige kvalitetsforringelser.

Indikationer på kulturøkonomiske stramninger

Indikatorer på denne udvikling er, at Ny Carlsberg Fonden vil skære 70 mio. kr. i de midler, der årligt deles ud til kultur. Danske Bank planlægger ligeledes at skære ned på sin tocifrede millionstøtte til kulturlivet. Roskilde Bank sponsorerer ikke længere kultur, og bankens nye ejer har ikke planer om at udfylde dette hul i den lokale kulturscene.

Mange kulturaktiviteter arbejder i forvejen på økonomiske marginaler, og den økonomiske turbulens har pludselig gjort det noget vanskeligere for en række initiativer og institutioner at få budgetterne til at hænge sammen.

For mange udstillingsinstitutioner er det en stor udfordring, at manglende midler til at afholde udstillinger påvirker besøgstal og entreindtægter negativt. Det medfører færre penge til udstillinger, kunstindkøb m.v., hvilket igen kan betyde lavere indtægter. Det får konsekvenser for kulturudbudet.

Hvordan reddes gode kulturinstitutioner og -projekter

Forslagsstillerne finder, at omkostningerne ved at oprette den omtalte nødpulje opvejes af fordelene herved, f.eks. hvis det undgås, at årelang kulturstøtte i princippet går tabt, hvis en kulturinstitution nu må dreje nøglen om på grund af en midlertidig krise.

Staten skal ikke gå ind og supplere alle steder, men i forbindelse med den verserende finanskrise er der behov for en øjeblikkelig vurdering af mulighederne for at holde liv i de mest økonomisk pressede kulturinstitutioner.

Som det ses af eksemplerne nedenfor, er der tale om kulturinstitutioner, der på forskellig vis bidrager til et mangfoldigt, rigt kulturudbud til danskerne, i visse tilfælde lokalt/regionalt. Hvis disse kulturtilbud falder bort, svigter kulturpolitikken i bestræbelserne på at få den bedst mulige kvalitet ud til flest mulige borgere.

Forslagsstillerne ønsker ikke at mindske »armslængdeprincippet«, og det bør derfor drøftes med bl.a. Kunstrådet, hvordan en nødpulje kan etableres mest hensigtsmæssigt og effektivt og med hovedvægt på at sikre et kulturudbud af høj kvalitet. Puljen skal således alene kunne søges af institutioner eller projekter, der kan fremvise nylig opståede økonomiske problemer, der vurderes at kunne afhjælpes med et engangsbeløb.

Konkrete eksempler på krisetræk i kulturøkonomien

Efter nytår er Gladsaxe Ny Teater gået i betalingsstandsning. Årsagen er ifølge teaterdirektør Kasper Rostrup, at teatret ikke kan drives for det offentlige støttebeløb alene, og at den private medfinansiering, der ellers har sikret økonomien, er reduceret kraftigt på grund af finanskrisen og erhvervslivets tilbageholdenhed.

Louisianas direktør Poul Erik Tøjner har udtalt, at det er vanskeligt for museet at opretholde sine sponsorindtægter, som er en grundpille i museets økonomi. Andre store institutioner som Statens Museum for Kunst, Nationalmuseet, ARoS og Arken melder ligeledes, at de lider under manglende økonomi og svigtende sponsorindtægter til at afholde udgifter til kunstindkøb, udstillinger og andre projekter.

Nyt Dansk Musikteater er erklæret konkurs efter i en årrække at have klaret sig uden væsentlig fast offentlig støtte. Nyt Dansk Musikteater sætter musicals op med emner fra danmarkshistorien, som har til hensigt at underholde samt formidle større forståelse for dansk historie til publikum. I forbindelse med den senest planlagte forestilling har private og kommunale sponsorater ikke kunnet slå til, og et statstilskud ville have afgørende positiv betydning.